

נצ"ח בשטח

וגדיד גם

שבת פרשת אחרי מות עלון מס' 248

דבר תורה עם הרב נרי-ה

"את פתח לו"

בהגדה של פסח, מתמקדים אנו בכל שנה, בארבעת הבנים. השנה נססה לעמוד מעט על דמותו של הבן הנעלם: 'שאינו יודע לשאול', והתשובה- ציווי כלפיו, שהיא בעלת משמעות עצומה; 'את פתח לו'.

בכדי להבין את הדבר לאשורו, עלינו לחדד לעצמנו מהי למידה? ויותר מאשר מהי למידה בעלמא, נברר נא מהי למידה משמעותית? ובכן למידה מתרחשת, כאשר הלומד מעמת את עולם הידע והמושגים שלו עם עולם הידע והמושגים של המורה, הרב, או החבר. דווקא מתוך ההתנגשות, שיש בה חשיפה פנימית רבה, מתלבן הנלמד ומתבאר היטב. הרצון מחד להקשיב, ומאידך לשאול, לא לוותר, אלא לברר, תהליך כזה הוא היחיד המייצר למידה. אם כן, הלימוד אינו סתם העברת ידע, אלא מציאות חדשה שנוצרת בין הלומד, התורה, והמלמד. על פי זה נבין היטב את דברי חז"ל לגבי יהודי הלומד תורה:

"ואמר רבא בתחילה נקראת [התורה] על שמו של הקדוש ברוך הוא ולבסוף נקראת על שמו שנאמר בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה"^[1]

אבל לא רק מציאות חדשה נוצרת אצל הלומד בלבד, אלא תהליך הלימוד כשלעצמו, מפרה את שני הצדדים. הלימוד אינו חוויה סתם של העברת ידע, אלא של התנחחות והתדיינות, אשר ייעודם ומטרתם גילוי האמת. עד כדי כך הדיון והויכוח חשובים, לכן חז"ל בתארום את הלימוד הצמיחה לפסוק בתהלים המדבר על 'אויבים בשער', וכך מסכם את דבריהם המאירי:

"לעולם יהא אדם שוקד על תורתו עד שיהיו דברי תורה מסודרין בפיו שאם אדם שואלו דבר אל יגמגם אלא יאמר מיד וכל שעושה כן עליו נאמר לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער שאפילו אב ובנו רב ותלמידו שאין דרכם להתקנא זה בזה כמו שאמרו בכל אדם מתקנא חוץ מבנו ותלמידו כל שהם עוסקים בתורה וחולקים נעשו אויבים זה לזה שגדר האהבה הוא שווי הרצון וכל שאין שם הסכמה אחת אין כאן אהבה ומכל מקום אחר שאין מחלקתם לכונת נצוח אלא ששניהם מכונים להוציא הדבר לאמתו אין זיון משם עד שנעשו אוהבים זה לזה ר"ל שנסכמים לדעת אחת"^[2]

הנה כי כן, עומד לו בן, למרות כל הניסיונות להתמיה אותנו, לגרום לו לשאול, השינויים, ההצגות, ומה לא, עדיין אינו יודע לשאול! ואפילו לא את שאלת התם, מה זאת? יכול משהו לחשוב, נו טוב! אם הבן אינו שואל, יכול אני לומר את אשר על ליבי, ללא מורא והפרעה. אמנם נכון הדבר, יכול אתה לומר את אשר אתה חפץ, אך בזה לא די, דייקו חז"ל בלשון הזהב שלהם 'את פתח לו', תראה לו את הפתח גרור אותו אליך. למד אותו כיצד ללמוד, גרה את סקרנותו. או אז גם ה' שאינו יודע לשאול', נעשה בר דעת ובר שיח.

כיצד פותחים? זו שאלה לא קלה. לכל דלת המפתח שלה, ולכל ילד יש את הנקודות המיוחדות לו, ועלינו ההורים מוטלת המשימה לשמוע ללמוד וללמד.

בברכת פסח כשר ושמח
הרב יצחק נרי-ה

[1] תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף יט/א

[2] המאירי על מסכת קידושין דף ל/א, הרחבה של הדברים ניתן לראות בפירוש למסכת אבות של הגר"ח, תלמיד הגר"א. 'רוח-חיים', בפירושו למשנה יהי ביתך בית ועד לחכמים.

מהנעשה בשטח

חג כשר ושמח לכל חברי נצר חזני -גדיד.

איסוף זבל

לבקשתנו עקב החג יתוגבר איסוף פחי האשפה באתר המשאית תעבור בימים.....(עדי יודעת...)

ישוב הקבצ

מכני ציבור

בניית המבנים מתקדמת יפה. השבוע נערך סיור במכני הציבור בהשתתפות מהנדס המוצצה. אדריכל המכנים מר יחיאל קומט וצוות ההנהלה. וועדת הבניה והקבלנים המבצעים. נמסר כי העבודה מתקדמת בקצב טוב והאדריכל הביע את שביעות רצונו מרמת הבניה והקצב. בניית מכני הציבור - בית הכנסת והמועדון מתוכננים להסתיים בתחילת שנת 2012. גן הילדים נמצא במצב בניה מתקדם. טיח חלונות וכדו'.

המדרשית לבנות ממשיכה!

גנים: אצל מש' טוקר (נעמי)
כתה א'-ד': אצל מש' הלל

שימו לב: **בשעה 12:15** כולן מוזמנות!

שבת

זמן כניסת השבת: 18:48

זמן יציאת השבת: 19:48

שלום!

בעל לילה סניף - בעזרתו יתברך!

השבוע יצאנו למסע פסח כיף ממש

נסענו עד לכרמל בהרבה קמ"ש

אוכל שווה כמעט כמו בבית

מסלולים קלים וכיפים, יונה עם עלה של זית..

הפסקה קצרה מניקיונות

בשביל לנוח וגם להנות

מקווים שכולם חזרו מרוצים ושמחים

ישר לתוך הנקיונות (ולמריבות עם האחים...)

יאאלה שבת שלום ופסח כשר ושמח!

אוהבים! הצוות ואמונה.

משולחן הועד:

← השבוע התקיימה ישיבה של ועדת השרים לענייני התנתקות ובה אושרו מס' סעיפים נקודתיים שישלחו בהמשך לראשי היישובים. נושא שלא אושר הוא שיפוי לחקלאים כנגד תביעות של פועלים פלסטינאיים, עקב התנגדות של משרד המשפטים וטענתו שהנושא יכול להסגר בחקיקה בלבד.

← בשעה טובה פורסמו הפרטים לגבי מימוש תיקון חקיקה מס' 3 והטפסים לגבי השוכרים הפרטיים באתר האינטרנט של מנהלת תנופה. להזכירכם תאריך אחרון להגשת הטפסים הוא 26.9.11 כזו אלול תשע"א.

← משלחת רבני גוש קטיף באה לביקור חולים אצל הרב חנן פורת שמתמודד בחודשים האחרונים עם מחלה קשה. הרבנים הגישו לרב חנן מזכרת תמונת בתי הכנסת בגוש קטיף וירושלים.

← בשבוע שעבר ערכנו פגישה עם מוטי אמיר מנהל רשת ב'. בפגישה סוכם על קיום יום שידורים מיוחד וכן מעקב אחר הנושאים השונים בסוגיית גוש קטיף.

← חג פסח שמח וכשר!

תזכורת לפני פסח.. שיהיה פסח כשר ושמח!

דף הכנה הלכתי לליל הסדר-פסח תשע"א

שעורים וזמנים לפסח

יום ראשון - ליל י"ד בניסן
בדיקת חמץ-בברכה מצאת הכוכבים
צאת הכוכבים- 19:16

יום שני - י"ד ניסן תשע"א - ערב חג הפסח
סוף זמן אכילת חמץ- י-ם 9:56 מרכז 9:58 צפון 9:56
סוף זמן ביעור חמץ- י-ם 11:17 מרכז 11:19 צפון 11:18
יחצות היום - לענין מלאכה ואכילת אפיקומן (חצות הלילה)
ירושלים- 12:38 מרכז- 12:40 צפון 12:39

כניסת החג:
ירושלים- 18:34 מרכז- 18:51 צפון 18:44

צאת החג:
ירושלים- 19:48 מרכז- 19:50 צפון 19:50

שעורי אכילה ושתייה:

- כזית מצה או מרור= 27 גרם במשקל.
- כביצה= 56 גרם במשקל.
- יאכילת פרס= תוך ארבע דקות.
- ירביעית= 87-90 גרם.
- לחולים: כזית מצה= 20 גרם.
- כזית מרור-חסה= 18 גרם.

הכנות לליל הסדר

שאר הדברים שיש להכין לפני ליל הסדר:

- קערה- לשולחן ליל הסדר.
- כוסות- המכילות לפחות 90 גרם.
- ויש הנוהגים להכין עוד כוס גדולה לכבוד אליהו הנביא.
- נרות- שני נרות ארוכים שיספיקו עד סוף ההגדה.
- מקום ישיבה- כך שיכולים כולם להיטב בנחות וכריות.
- הגדות- להכין הגדה לכל נפש, ועדיף הגדה אחידה לכל המשפחה.
- קליות ואגוזים לחלקם לילדים

דברים שכדאי לבדוק לפני ערב פסח:

- מעשר- לבדוק אם כל המאכלים מעושרים כראוי.
- חלה- לבדוק אם הזפרשה חלה מהמצות, ואם יש לו ספק, או שאין במצות שעור חלה, יפריש בלא ברכה.
- טבילת כלים- אם קנה כלים חדשים מנכרי או מתוצרת נכרי צריך להטבילם.
- ורישא לנימא

מאכלים שיש להכין לפני ערב פסח:

- מצות- 4 כזיתות= כ-120 גרם לפחות לכל נפש. יש מחמירים ואוכלים 150 גרם (5 כזיתות).
- יין- כ-360 גרם לפחות, לכל נפש. לפוסקים כחז"א כ-600 גרם. ויש המכניסים כוס חמישית לאליהו, ואין שותים כוס זו.
- ביצה- ביצה אחת לכל נפש, ויש המכניסים ביצה רק לבכורות מלבד הביצה המונחת בקערה.
- מרור- חסה- נקי מחשש תולעים. כמות: שני כזיתות= 600 גרם לכל נפש. לחולים ולקנים כ-36 גרם.
- כרפס- נקי מחשש תולעים. עלה קטן לכל נפש.
- חרוסת- כמות שיש בה כדי לטבל בה פעמים.
- מי מלח- כדי לטבל פעם אחת. אפשר להכין מיץ לימון או חומץ עם מים במקום מי מלח.
- זרוע- בשר צלי מיועד לקערה בלבד, לא למאכל.
- סעודה משמחת- מלבד כל אלה, יש להכין מאכלים משובחים וכלים נאים לסעודה.

סמן ✓ היכן שסיימת!

שנזכה לאכול מן הזבחים ומן הפסחים במהרה בימנו

מכון "צורבא מרבנן"- ישיבת כרם ביבנה ד.ג. אבטח 79855 טל- 08-8562007 שלוחה 212

אי- מייל: office@tzurba.org אתר אינטרנט: www.tzurba.org

לוח אודעות

לתושבי גוש קטיף
בכל מקום ואתר

חלה טעות בזמנים שפורסמו.
להלן הזמנים המתוקנים:
מנהג ספרד: סוף זמן אכילת
חמץ: 09.31
סוף זמן שריפת חמץ: 10.47
מנהג אשכנז: סוף זמן אכילת
חמץ: 10.03
סוף זמן שריפת חמץ: 11.21
סוף זמן אכילת אפיקומן:
00.38
נא לעדכן את התושבים

בתודה ובברכת חג שמח
יגאל קמינצקי

תרבותו ותסעודו
גם השנה תתקיים

חגיגת מילאונה

במסגרת שמיני יום פסח

21:30 גשעה

במסגרת נצח חזני - גריד
(באתר הקראאילים)

כולם מוזמנים!!!

מזל טוב למיקי (לבית דגורקר)
להולדת שלושת הגורים היפיפיים!
המצוניינים בכלבים קטנים
וידידותיים לילדים מוזמנים לפנות
לרותי לקבלת גור+הדרכה.

לכל מי שנותרו מוצרים סגורים
בבית. מוזמן להעבירם למשפחת
יפת.
לטובת משפחות מצוטות יכולת.

אנשי נצר גדיד פותחים את דלתותיהם
ואת ליבם בערב המימונה.

כולם מוזמנים!

ילדים, נכדים, סבים וסבתות...

האירוע הוא של כווווווולם. נשמח שתקחו
חלק.

נשים שרוצות לעזור - נא ליצור קשר עם
תמר ממ/זהבה אלמסי

נצח נצחים

ממצרים האלתנו

יעקב ז'ק בטיטו מטפד על הודין, חיים ויקטור ונלי בטיטו ז"ל

"בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים שנאמר 'והגדת לבנך ביום ההוא לאמור בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים' דומני שכדי שנוכל למלא את החיוב הזה חייבים לראות את עצמינו קודם 'כאילו שאנחנו בתוך מצרים' לכן חשבתי שזה נכון לשוחח עם חברינו ז'ק-הנציג המצרי היחיד בקהילה שלנו

בתמונה: חיים ונלי בחתונה של יעקב ומרים בעופרה-יושבים שמאלה למרים. חתונה הראשונה בעפרה אחרי כ-2000 שנה.

הגעתי לפרגולה של ז'ק יום ראשון בצהריים בעיצומן של ההכנות והניקיונות לחג. התיישבתי בשמחה ובנחת על כוס קפה וקורוסונים התחלנו לשוחח. (מי שחושב שברחתי מהמערכה-צודק)

אבל קודם קצת רקע:

יהדות מצרים היא קהילה יהודית עתיקה, אשר הוקמה על ידי פליטים מארץ ישראל שהגיעו למצרים עם ירמיהו הנביא. כאשר הוקמה אלכסנדריה על ידי אלכסנדר מוקדון, נוסדה קהילה יהודית גדולה בעיר. באלכסנדריה היה בית כנסת גדול במיוחד, אשר עליו מסופר במקורות בתלמוד. מאלכסנדריה יצאו סוחרים שהקימו את הקהילות היהודית ברומא וסביבתה. לאחר חורבן הבית השני הקהילה היהודית נפגעה וירדה מחשיבותה. לאחר הכיבוש המוסלמי פעלו בה החכמים רבי סעדיה גאון והרמב"ם שאף היה רופאו של שליט מצרים.

פתיחת תעלת סואץ והגברת מעבר הסחורות להודו ולמזרח הרחוק דרך התעלה גרמו לעליית חשיבותן של ערי מצרים כמרכזי מסחר. התוצאה הייתה נהירה של יהודים, כולל אשכנזים, למצרים.

רדיפת היהודים שערך שליט מצרים גמאל עבד אל נאצר הביאה לקיצו של יהדות עתיקת יומין זו. ב-2007 מנתה הקהילה כ-40 איש בלבד מתוכם 30 באלכסנדריה.

ס.ט. בא נתחיל עם אמא-נלי.

ז'ק: הוריה היו אלברט (אברהם) ומזל חיון. שניהם נולדו בקהיר. איני יודע מה עשו. אני יודע רק שעלו ארצה ב-49 עם בנם הקטן סמי (שמואל) שגר היום בבת-ים. סך כל היו לאמא שני אחים ואחות. אמא נולדה ב-1928 גם בקהיר.
ואבא? הוריו יעקב (שאני נקרא על שמו) והנריטה גם נולדו במצרים. היו להם שלוש בנות ושלושה בנים. הוריו של אבא נפטרו לפני שנולדתי וגם עליהם לא ידוע לי הרבה.

נצח נצחים

אבא שהיה הילד הרביעי נולד ב-1917. דוד אחד הכיר את חיים ונלי והם נשאו בשנת 1945. אבא עבד כקניין ואיש מכירות במחסן גדול למוצרי אלקטרוניקה של יהודי. (דומה ל"בסט ביי" של היום). אבא עבד קשה, אבל במצרים הכל הלך בקלות. כמין EASY_EASY

ס.ט. איך היו חיים במצרים?

ז'ק: היו מעולים. לאבא הייתה משכורת טובה והחיים במצרים היו זולים. למשל היו לנו משרתים (בחור ובחורה) מקומיים, פשוטים אבל נבונים וחרוצים. הבחורה גיהצה, סידרה את הבית ועזרה במטבח. הבחור עסק בקניות, אחזקת הבית וגם היה מנקה את האוטו של אבא.

אמא ניהלה את הבית כיוון שבמצרים לא היה נהוג שנשים יוצאות החוצה לעבוד. להוריי נולדו ארבעה ילדים במצרים שני בנים ושתי בנות ואני ילד מספר שתיים. הצעיר אלברט נולד בצרפת.

ס.ט. וחיי החברה?

ז'ק: גרנו לא רחוק מבית הכנסת המרכזי של קהיר "שער השמים" חיי החברה שלנו הסתובבו בעיקר מסביב לקרובי ההורים שגרו באותו הרחוב אתנו "רחוב סכנוני" (סכין).

בית כנסת "שער השמים" הוקם בשנת 1905 לא רחוק ממרכז העיר. הוא הוקם מכספי תרומות שגויסו הן בקרב יהודים ספרדים והן בקרב יהודים אשכנזים. בתקופה זו היו באזור הרבה חנויות ובתי עסק בבעלותם של יהודים אמידים. תיאור של הבית כנסת על ידי אחד מבני הקהילה "בית הכנסת כלל אולמות רבים ויכול היה להכיל למעלה מאלף איש. שיש לבן הובא מאיטליה לציפוי הקירות, הרצפה והמדרגות. במת החזן המוקפת במנורות שבעת הקנים ניצבה באמצע האולם ומולה נישא לגובה ארון קודש על שלוש קומותיו עשוי מעץ מגולף. לרגלי הארון ניצבו שלוש כורסאות מוזהבות עם קטיפה אדומה מקום מושבם הקבוע של הרב הראשי ליהודי מצרים ושל נשיא הקהילה ולאורחים מכובדים"

לאח אחד של אבא היה מפעל לכפתורים. הוא גר לא רחוק מאיתנו וגם היה אמיד. האח הצעיר של אבא היה מנהל קו יצירה של מפעל טכסטילים.

אחות אחת ניהלה את הסניף הכי גדול של "רוזי בק". משהו ענק כמו המשביר לצרכן. מה שקרה הוא שהארופאים היו המנהלים בגלל התרבות וההשכלה שלהם ורוב הערבים היו פועלים פשוטים.

היינו חברים ב"קאנטרי קלאב" של הארופאים וכמה אנשי עסקים מצרים אמידים. היו בו מגרש גולף, טניס, בריכות שחיה, גני שעשוע ומסעדה כשרה.

היו לנו יחסים טובים עם שכנינו המצריים. הם התארחו אצלנו ואפילו ניסו להכשיר את ביתם – ללא הצלחה – כדי לארח אותנו. אז הסתפקנו בלשתות אצלם קפה.

למדנו בבית ספר של "אליאנס" מארגון הצרפתי "כל ישראל חברים" המשרת היה מלווה אותנו כל יום לבית הספר. המורים היו גם אירופאים וגם מצריים. שפת הלימוד הייתה צרפתית וקצת ערבית ועברית. את רוב הערבית למדתי מהרחוב. לא היו לימודי קודש. כנראה הקשר הצרפתי נוצר בזמן כריית התעלה.

נצח נצחים

ו.ט.ו. ואז-

ז'ק: אחרי מלחמת סיני ב-1956 נאצר עצר את רוב הגברים היהודים בחשד של ריגול. כדי לשחררם מהכלא, כמה מדינות מערביות: ארצות הברית, קנדה, אנגליה, צרפת ואולי איטליה חילקו תעודות אזרחות לגברים עצורים ואפשרו להם להגר למדינות הנ"ל. אבל הפעם לא יצאנו לא ברכוש גדול ולא ביד רמה אלא עם הבגדים שעלינו ומזוודה לכל נפש. המצריים הלאימו את כל רכושנו.

ו.ט. מתחיל פרק חדש בחיים.

ז'ק: נכון. הגענו לצרפת לכפר קרוב לעיר מרסיי, וה"ג'ונט" שכר עבורנו מלון. למזלנו כולנו דברנו צרפתית. כשרות אז לא היתה באזור ואכלנו ביצים וירקות. אבא חיפש עבודה והתחיל לעבוד כשהוא בן 42 בחטיבת עצים. אח"כ העבירו אותנו למרסיי לדירה שכורה.

אבא התחיל לעבוד כמחסנאי למוצרי חשמל עד ששוב הגיע לתפקיד של מנהל המפעל. אבל ב-1967 פיטרו אותו, כנראה בגלל משכורתו ומוצאו. אז הוא פתח דוכן בשוק במרסיי למכירת בגדים. הפעם גם אמא הצטרפה.

אבא המשיך לעבוד עד שיצא לפנסיה.

ו.ט. נשמע קצת עליך בתקופה הזאת.

ז'ק: למדתי בבית ספר כללי כיוון שהיו אז מעט יהודים במרסיי. בעיקר אשכנזיים שהצליחו לברוח דרומה מהנאציים ימ"ש.

בגיל 18 נרשמתי כאזרח צרפתי כדי להישאר בצרפת. ב-67 ואני בן 19 הגעתי לארץ להתנדב בקיבוץ יבנה. בגלל זה הצבא הצרפתי ביקש מישראל להסגיר אותי. מתברר שחל עלי חיוב גיוס כיוון שבגיל 18 הייתי אזרח צרפתי בצרפת. ניגשתי ללשכת הגיוס בארץ כדי להתגייס לצה"ל. כנראה שהם כבר ידעו שקבלתי צו גיוס מצרפת ובמקום לגייס אותי לצבא הגנה לישראל הם פשוט עצרו אותי. התעצבנתי והפכתי את השולחן על הקצין. שמו אותי באזיקים, העלו אותי על המטוס לצרפת ומיהרו להודיע לצרפתים שאני בדרך. ובאמת גויסתי לצבא הצרפתי ושרתתי בחיל הנדסה קרבית. אחרי השחרור ניהלתי את סניף בני עקיבא במרסיי ועזרתי להוריי בשוק. הם התפרנסו אבל לא התעשרו. למדתי אלקטרוניקה ועבדתי 3 חודשים במפעל מיראז" של דאסו. עם קורות החיים האלו הרגשתי שאוכל לעלות ארצה ואכן עליתי לארץ ישראל ועכשיו חוזר הסיפור עם הצבא....

חשבותי, לתומי, שלאחר שירות בצבא הצרפתי ואני כבר בן 24 אני פטור משירות בצה"ל.

אבל.. יום בהיר אחד דופקים בדלת דירתי ולוקחים אותי לבסיס הבקום למשפט לפני סגן אלוף. אני מנסה להסביר שלא הכרתי את החוקים. הקצין קוטע אותי באמצע ואומר "מי שהופך שולחן להתגייס לצה"ל, דומני שלא רצה להשתמט". בהתחלה לא הבנתי ואז הוא גילה שהוא היה הקצין שעליו הפכתי את השולחן... הוא נתן לי צו גיוס לשנה וחצי. עשיתי קורס חובשים ובמלחמת יום הכיפורים שירתתי ברפידים.

נצח נצחים

ס.ט. נחזור לאבא. מה היו יחסיו כלפי ישראל?

ז'ק: אבא מאד אהב את ישראל. ב-1964 הוא בא לארץ לבדוק אפשרות לעלות. הייתה לו הזדמנות לקנות עם חבר ילדות ממצרים מלון בבת-ים בסכום כולל של 10,000 לירות, שזה זול מאוד בקנה מדה צרפתי. אבל אמא לא רצתה לא מלון ולא עליה. הם ביקרו אותנו הרבה.

ס.ט. מה במיוחד אתה זוכר מאבא?

ז'ק: יש שיר בצרפתית שאני מאד אוהב. ילד מספר "חבל שלא הייתי יותר קרוב אליך, אבא, ולא למדתי מה שיכולתי ללמוד" בדיוק ככה אני מרגיש. עזבתי את הבית בגיל 19 וחשבתי שאני יודע את הכל. אבא היה טיפוס קשה והיו לנו הרבה ויכוחים. הוא תמיד רצה שנתייעץ איתו. אבל הייתי בגיל הטיפש-עשרה. אבל אבא היה מאד גאה בבנו החייל והמתנחל. סיפור אחד: ב-67 בתקופת האמברגו הצרפתי ואני באמצע הלימודים אמרתי לאבי שרוצה להתנדב. הוא ענה לי "מה פתאום?" ראיתי שזה לא הולך וניגשתי לרב בית הכנסת, הרב דובסלק, שגם הוא היה טיפוס לא קל. הרב ענה לי "היום יום חמישי, יום ראשון אני רוצה לראות אותך על המטוס" ואז הרב קרא לאבי שגם היה בבית הכנסת. "ויקטור אני רוצה שהבן שלך יהיה על המטוס ביום ראשון." אבא הסכים אפילו לא ענה. אני בעצמי כמעט התעלפתי כיון שלא התכוונתי לעזוב כל כך מהר.

ז'ק עם חיים בחלקה של אוריה בקבר של בבא סאלי

למחרת אבא נסע למשרד הפנים, סידר לי דרכון וכרטיס וביום ראשון טסתי. ב-1997 אבא חלה בסרטן הכליות. הייתי איתו בימיו וברגעיו האחרונים וכשהוא נפטר ליוויתי את גופתו לארץ וקברנו אותו בנתיבות. אמא נפטרה ב-2007 וגם אותה קברנו בנתיבות יהי זכרם ברוך.

כשאני קורא את המלים המרגשות של יעקב אני חוזר לפסוק שאיתו פתחתי את הכתבה "והגדת לבנך ביום ההוא". חג הפסח הוא כולו מסביב להעברת המסר לדור הבא. מתברר שיש שתי דרכים. דרך אחת "והגדת" לספר לילד מהי הדרך הנכונה. אבל ישנה דרך נוספת "שמע בני מוסר אביך" שמע מלשון להבין. שאחרי פרק זמן מסוים הבן יקלוט מהתנהגות אביו מהי המסר האמיתי. בדרך הזאת נוכל גם להדריך את הבן החמישי- זה שלא הגיע לסדר.

שבת שלום וחג שמח,

טוואי

Stuie.tucker@gmail.com

שעה צעירה

אברהם יקרי, שבת שאום! ישר כוח אמי שהגיע השבוע אנקוט את המוסדיון אפסא אחרת
העייפות ממרוץ הניקיונות בבית ובשבוצות השונות: אהדי, הודיה, דביר, האל, זאהר, רפאל,
עוד כה הכבוד! מביק, ד אברהם מתוך.....

בשבועיים האחרונים שאפני אופש הפסא שאנו אכס מכתיבים עם צופר קטן אמוסדות האיחוד
והשירות מקוים שכואם קיבאו ושמהו (בנות השירות שא לא שאו את כתובתם.....).
טיוא פסא- בעצ"ה ביום רביעי הקרוב נצא אטיוא באצור י-ס. היצואה בשעה 7:30 אצרה
משוערת 19:00. נטיוא בשביל המעיינות ביו-ס. כמנהג המסורת ננפא עז האש ואצ נצא אקרוס
את מסולו הקארטינג. יש אהצטייב בנ איטר מיס, כובס, נעליים נאות, בגדים אמיס, ארוגת
בוקר ומוציקת אה אברשטיין ונעמי שחר (עבור אורלי שמקריבה עצמה עבורכם ככל טיוא)
והמון מצב רוא! דרושים 2 אברהם שיצאו אנסע קנות אעז האש במוצ"ש/ראשון.

בשורת טובות אה כשר ושמה!

אהבים עוז ושומית

לחיים וגמר מאן אהולדג

הנכדה בג אאיעצר ואינריג

אינרי ומזל צרעני אהולדג

הנכד, בן אדורון ומעין

אנחה פורג, יעלה פרץ, דליה פורג, איגי פחמה, מיאל חזי, אסגר
בראוב בנאליסה, אינרה מליחי, גמי ביאן, חגיג חצד וסיאליג פורג

אינרי הולדג!!